

Bydgoszcz, 06.09.2018

Prof. dr hab. med. Roman Makarewicz
Katedra i Klinika Onkologii i Brachyterapii
Collegium Medicum im. L. Rydygiera w Bydgoszczy
Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu

***Recenzja rozprawy doktorskiej lek. Jacka Matysiakiewicza
nt. „Ocena wyników leczenia chorych na chrzestniakomięsaki.
Próba zdefiniowania czynników prognostycznych”***

Promotor: prof. dr hab. n. med. Jacek Miszczyk

Pierwotne nowotwory kości rozwijają się z tkanki mezenchymalnej i zaliczane są do grupy mięsaków. Występują dość rzadko. W roku 2015 zarejestrowano w Polsce 338 nowych zachorowań na ten typ nowotworu. Dane co do częstości występowania chrzestniakomięsaka wahają się pomiędzy 10 a 20% przypadków. Stąd materiał własny Autora pracy, w którym zgromadził 93 przypadki chrzestniakomięsaków jest interesującym opracowaniem prowadzącym do lepszego poznania tego nowotworu i próby zdefiniowania czynników prognostycznych.

Rozprawa doktorska lek. Jacka Matysiakiewicza pisana pod kierownictwem promotora prof. dr hab. n. med. Jacek Miszczyka stanowi pracę o dużym walorze klinicznym i poznawczym, będącą cennym przyczynkiem do naszej wiedzy na temat wyników leczenia chorych na chrzestniakomięsaki.

Dysertacja jest oprawionym wydrukiem komputerowym o bardzo dobrej formie graficznej i ma układ typowy dla tego typu publikacji - składa się z siedmiu głównych rozdziałów, poczynając od wstępu, przez zdefiniowanie celu pracy, opis materiału i stosowanych metod po wyniki, dyskusję i wnioski. Całość uzupełniona jest piśmiennictwem i streszczeniami w języku polskim i angielskim. Na początku opracowania umieszczony został wykaz skrótów co ułatwia - czytelnikowi nie związanemu z tematyką pracy - poruszanie się w tematyce prowadzonych badań.

We Wstępie Doktorant umieścił szereg informacji związanych z diagnostyką i leczeniem chrzestniakomięsaków. Wstęp napisany jest syntetycznie i zawiera istotne informacje, które stanowią punkt wyjścia w przypadku badań podjętych przez Doktoranta. We wstępie Autor podkreśla konieczność wielodyscyplinarnego podejścia do tej grupy nowotworów, co wymaga szerokiej współpracy szeregu lekarzy specjalistów.

Cel pracy jest dobrze zdefiniowany i uzasadniony.

Praca ma charakter retrospektywny i oparta jest na grupie chorych w wieku od 16 do 90 lat leczonych w latach 2002 do 2016 w ramach międzyośrodkowego Zespołu Guzów Kości w skład którego wchodzi lekarze z Samodzielnego Publicznego Wojewódzkiego Szpitala Chirurgii Urazowej im. dra Janusza Daaba w Piekarach Śląskich i z Instytutu Onkologii im. Marii Skłodowskiej-Curie Oddział w Gliwicach. Grupa składała się z 40 kobiet w wieku 19-90 lat oraz 53 mężczyzn w wieku 16-85 lat. Użyte w pracy instrumentarium statystyczne nie budzi zastrzeżeń i jest odpowiednie dla tego typu opracowań.

W części pracy „Wyniki” Doktorant przedstawił częstość występowania przerzutów odległych, niepowodzeń miejscowych oraz całkowity czas przeżycia chorych. Zbadał również wpływ szeregu czynników m.in. stanu ogólnego, płci, wieku, wielkości guza, stopnia zróżnicowania, lokalizacji na czas przeżycia całkowitego, wolnego od choroby, czas wolny od wznowy i czas wolny od przerzutów. Wyniki są dobrze opisane i dobrze udokumentowane.

Dyskusja jest rzeczowa, wnikliwa i właściwie poprowadzona. Własne wyniki są analizowane na tle bogatego, dobrze dobraneo i właściwie cytowanego piśmiennictwa.

Bibliografia zawiera 108 pozycji piśmiennictwa głównie anglojęzycznego pochodzącego w większości z ostatnich kilku lat.

Dysertację kończą 4 wnioski, które odpowiadają na postawione cele badawcze:

- leczenie operacyjne chorych na chrzestniakomięsaki jest skuteczną metodą, dającą dobre wyniki szczególnie u chorych sprawnych, z guzami mniejszymi aniżeli 10 cm, u których wykonano miejscowe radykalne wycięcie nie później aniżeli 3 miesiące od ustalenia rozpoznania,

- wielkość guza jest czynnikiem prognostycznym zarówno dla czasu wolnego od choroby (DFS), jak i dla czasu wolnego od przerzutów (MFS), a guz mniejszy od 10 cm jest pozytywnym czynnikiem prognostycznym od całkowitego czasu przeżycia (OS),

- przeprowadzenie radykalnej miejscowej resekcji chrząstniakomięsaka jest czynnikiem predykcyjnym zarówno w odniesieniu do całkowitego czasu przeżycia (OS), jak i dla czasu wolnego od choroby (DFS), czasu wolnego od wznowy (RFS) oraz czasu wolnego od przerzutów (MFS),

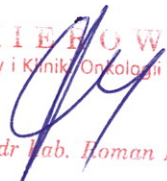
- powyższe wnioski upoważniają do sformułowania, że w tym typie nowotworu szybka interwencja chirurgiczna polegająca na miejscowej radykalnej resekcji niedużej zmiany jest postępowaniem pozwalającym na osiągnięcie bardzo dobrych wyników.

Całość pracy jako recenzent oceniam bardzo pozytywnie. Nie dopatrzyłem się w niej żadnych większych uchybień redakcyjnych i merytorycznych. W moim przekonaniu Doktorant jest osobą o dobrym przygotowaniu badawczym i klinicznym.

Z pełnym przekonaniem stwierdzam, że przedstawiona mi do recenzji dysertacja spełnia kryteria stawiane rozprawom doktorskim wymagane w Ustawie o Stopniach i Tytule Naukowym.

Z dużym uznaniem dla umiejętności i wiedzy Doktoranta zwracam się z wnioskiem do Wysokiej Rady Naukowej Centrum Onkologii-Instytutu im. M. Skłodowskiej-Curie o dopuszczenie Doktoranta do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Prof. dr hab. med. Roman Makarewicz

K I E R O W N I K
Katedry i Kliniki Onkologii i Brachyterapii

prof. dr hab. Roman Makarewicz